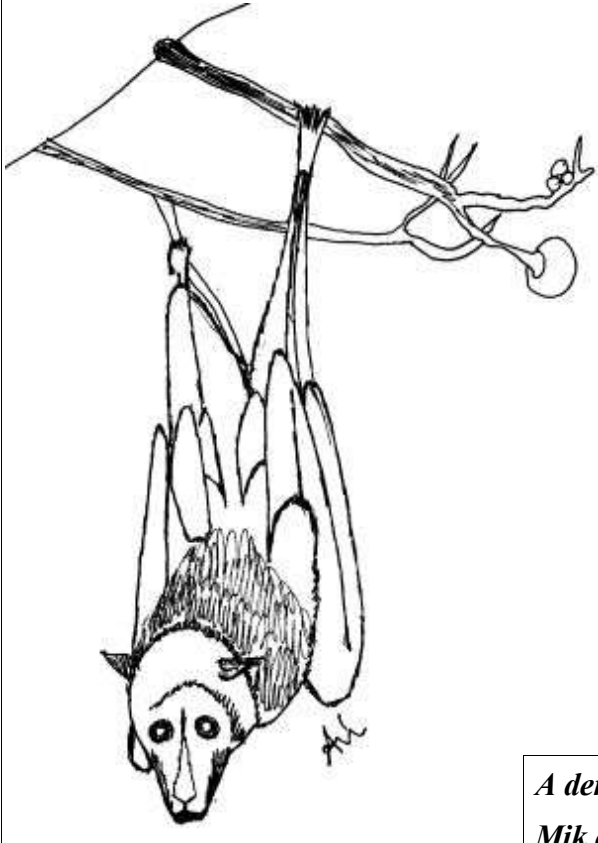

Kreacionista hírlap

I. évfolyam 5. szám

2000. november - december

Gyümölcssevő denevér

A denevérek és az evolúció

Mik a denevérek?

Evolucionista eredetek

Tények

Az evolúció működése

Az alternatíva

A denevérek és az evolúció

Felnéztél-e valaha egy meleg nyári estén, az égboltra, amikor mindent befed a sötétség, és láttál-e valaha a sötétben repülő teremtményeket? Madarak, gondolod először. De azután észreveszed, hogy ezek a teremtmények egy furcsa esésszerű, csapkodó, fonák mozgást végeznek repülésük közben, ami nem természetes a madaraknál. Akkor hirtelen észbekapsz, hogy denevérek. És akkor vagy örülsz, hogy ilyesmit láthatsz élőben, vagy eszedbe jutnak a Drakula mesék és egy kicsit megijedsz, amikor veszett gondolatok vágtnak a fejedben. Évszázadokon keresztül a denevérek voltak a legendák és mítoszok főhősei, félték és félreértették őket. De mik a denevérek és honnan jöttek ők?

Mik a denevérek?

A denevérek emlősök. Szőr borítja őket, eleven szülők, és táplálják kicsinyeiket a szárnyaik alatt található emlőkből. Ami azonban egyedieké teszi őket az emlősök között nem csak az, hogy fejjel lefelé lóghatnak, mint a lajhárok, hanem az is, hogy repülhetnek. Ők az egyetlen repülő emlősök. A repülő mókusok és a repülő makik csak siklórepülést képesek végezni. A denevérek azonban repülnek.

A denevérek nem rágesálók, pedig sokan azt gondolják róluk, hogy repülő egerek és az egyiküket úgy is nevezik, hogy „Egérfülü denevér”. A denevérek annyira egyediek, hogy őket egy új rendbe soroljuk: Chiroptera rend, ami annyit jelent, hogy kézsárnyúak. Miként a nevük is mutatja, a szárnyuk abból áll, hogy a kezüket, amely egy csuklóban és egy hüvelyk, meg négy más ujjban végződik, egy bőrréteg fedi szárnyat alkotva. Ezzel ellentétben a madarak igen kis számú ujjcsonttal rendelkeznek. Amikor a denevérek nem repülnek, akkor összehajtják ujjait a testük mellett. Míg a legtöbb denevér hüvelykujja gyenge és kicsi, addig a nagy gyümölcssevő denevéreké -mint pl. a repülő rókaé (a fejük formája miatt kapták ezt a nevet)- erős és nagy, egy karomszerű körömmel, hogy a repülés közben leszedhessék a gyümölcsöket. A denevérek ujjá ugyanannyi csontból van, mint a miénk csak sokkal nagyobbak az arányok. A „Rodrigues denevér” középső ujjának utolsó csontja hátranyúl egészen a könyök mögé. Nézz az ujjaidra és a könyöködre: próbáld meg hátra hajlítani az ujjaidat az alkarod mellé, és képzeld el, hogy milyen lehet az amikor az ujjaid továbbnyúlnak a könyöködnél. De ugyanakkor ne felejts kinyújtva hagyni a hüvelykujjadat, hogy tudjál fogni és mászni. Ezenkívül ott van a hártya, ami összeköti az

ujjakat egészen a bokáig, sőt egyes fajoknál az egész testet. Amikor a denevérek kinyújtják az ujjukat, akkor éppen készek a repülésre. Az ujjuk mozgásával ellenőrzik a repülésüket. Lassú mozgású filmekben (National Geographic Video), jól látható, amint a rovarrevő denevérek rovarokat ejtenek zsákmányul repülés közben. Ebben nagy szerepet kap a szárny. Ők valóban egyedi emlősök.

A rendjük két alrendre válik: Megachiroptera (nagy denevérek) és Microchiroptera (kis denevérek). A rovarrevő denevérek a kis denevérek közé tartoznak, míg a gyümölcssevő denevérek, az óriás denevérek közé. A maradék vagy egyikben, vagy másokban helyezkedik el mérete szerint. A rendszer két esetben dől meg: a kis Jamaica-I gyümölcssevő denevér esetében (*Artibeus Jamaicensis*) és az egyik repülő róka, névszerint a Queensland-i virág denevér (*Syconycteris Australis*) esetében.

Evolucionista eredetek

Mivel sok denevér rovarrevő, azért az evolucionisták azt tanították, hogy a denevérek a primitív rovarrevőkből fejlődtek ki, mint ahogyan a háripiák, vagy a vakondok. Szerintük a gyümölcssevők csak átalakították étrendjüket az ökológiai befolyásokra. Azután a 80-as évek elején, J. D. Smith azt hirdette, hogy a nagy és kis denevérek külön fejlődtek ki, mert a méretükön kívül más fiziológiai különbségek is vannak közöttük. A kis denevérek ultrahangra, míg a nagy denevérek éles látásukra hagyatkoznak a tájékozódásban. A kicsik fogai ragadozó jellegűek, míg a nagyokéi gyümölcsörlésre vannak beállítva. A nagydenevérek csak a trópusokon tudnak megélni, mert szükségük van az állandó élelemutánpótlásra, míg a kisdenevérek hibernálnak a hideg telek idején.

1986-ban, Dr. John Pettigrew azt állította, hogy a nagydenevérek hasonlítanak a főemlősökre és a repülő makikkal együtt egy közös ősök van a főemlősökkel.

A következtetését az alapján mondta ki, hogy a főemlősöknek van egy egyedi idegpályájuk az agyban, ami annyira egyedi, hogy ez különbözteti meg a főemlősöket a nem főemlősöktől. Dr. Pettigrew felfedezte, hogy mindegyik repülő rókának meg van ez az ideg pályája, beleértve a fent említett „Kis virágevő denevér”-t is. Mivel a repülő makiknak is megvan ez az idegpályájuk feltételezte, hogy ugyanaz a főemlős ősök van, és a szárnnyal való repülés csak másodrendűen alakult ki.

Azóta más tudósok kétségbe vonták ezt az elméletet. DNS elemzések kimutatták, hogy a denevérek mind egymással rokonok, és teljesen más úton fejlődtek mint a többi főemlős. A szárnyukban pedig egy olyan izom-

rendszer van, ami teljesen különbözik a madarak és a sikló emlősök izomzatától.

Tények

Ahhoz, hogy a denevérek eredetét megállapítsák, a tudósok tanulmányozhatnak élő denevéreket, de mert évmilliókkal ezelőtt nem tanulmányozták ezeket, egy másik forrásuk a fosszilis leletek maradnak. Mik tehát a tények? Mit mondanak a fossziliák?

A Bioscience 1992. májusi száma a következőket írja:

„Szerencsétlenségünkre a fossziliák csak bonyolítják a helyzetet. Ezek nem négylábú lényeket mutatnak, amik átmeneti forma lenne, hanem már készen kifejlett denevéreket, amelyeknél ugyanúgy megvannak a jellegzetes elemek, mint mai rokonaiknál.” (Thewessin, 340. old.)

A Bats: A Natural History-ben John Gill, csaknem ugyanazt mondja: „...minden fosszilis denevér, még a legrégebbi is, már teljesen kifejlett egyedek, amik kevés világosságot vetnek az ő földi ősökre.” (Hill, 33. old.)

A legrégebbi denevér fosszília, amely az evolucionisták feltevése szerint 60 millió éves, olyan mint egy mai denevér, amely már „ultrahanggal közlekedett”. (UCMP Berkeley)

Ha megkérné egy evolucionistát, hogy mutasson meg neked egy szárazföldi állat és egy denevér közötti fossziliát nem tudna mutatni ilyent. Azért, mert nincs ilyen. Nincs egy olyan teremtmény, amely még a földön szaladjon, és szárnyai legyenek, és ráadásul a denevér őse legyen. Azt sem tudná megmagyarázni, hogy „a jobbik túlélése”, hogyan hozza létre a denevért. A hosszú kezek már rég ellene mondanak a négylábon járásnak. És miért kellene a denevér „a jobbik túlélése” révén, fejjel lefele lógjon a fán? A madarak nagyon jól megvannak fejjel felfele is. Ráadásul a denevéreknek minden fiziológiai átváltozásuk megvan, ami szükséges a fejjel lefele lógáshoz. Próbáld lenyelni a falatot fejjel lefele! A denevérek fejjel lefele esznek, alusznak és párosulnak, sőt úgy is szülnék!

Az evolúció működése

„A jobbik túlélése” fele annak a válasznak, amit egy evolucionista fog adni arra a kérdésre, hogy mi az evolúció. Ők olyan példákra fogják felhívni a figyelmet, mint Darwin híres pintye, vagy a mai vírusok, amik immunná válnak az orvosságokra. De vajon ezek hiteles példák az evolúcióra? Új információ van jelen?

1859-ben Charles Darwin kiadta a „Fajok eredete” című művét,

amelyben leírta az evolúciót, részben a Galapágosz Szigeteken végzett kutatásai alapján. Ő ott észrevette, hogy a természetes szelekció (a jobbik túlélése) a sötétebb helyeken sötétebb pintyeket hozott létre, a világosabb, naposabb helyeken pedig világosabb színű pintyeket. (Beleolvadva a háttérbe védelmezve voltak az ellenséggel szemben.) Jóllehet elismerte, hogy nincs erre bizonyítéka, Darwin kijelentette, hogy ugyanaz a nyomás, amely színváltoztatásra kényszerítette a pintyet, nagyobb átváltozásra, és egymás közötti átmenetekre kényszerítette a fajokat, családokat és rendeket, amelyek a régmúltban egy közös ősből fejlődtek ki. A legtöbb modern evolucionista gondolat ebből a korai gondolatból és tanításból „evolúált”.

Egyes vírus populációkban vannak olyan egyedek, amelyek ellenállnak bizonyos gyógyszereknek. Ilyenkor a vírusok csak alkalmazkodnak, de genetikai kódjukban nem lesz több információ. Mindkét esetben csak alkalmazkodásról van szó. Az evolúció azonban információnyerést igényel ahhoz, hogy újabb fajokat alkosson. Másképp az amőbák amőbák maradnak, a halak halak maradnak, és a denevérek más denevérekből születnek.

A „mutáció” a második félmagyarázat az evolúcióra. Feltételezik, hogy megszámlálhatatlan generációkon keresztül hibák keletkezhetnek a genetikai kódban, új jellemzőket produkálva, és ezáltal elég időt és hibát adva arra, hogy új fajok jöhessenek létre. Azonban ez valódi tudomány, vagy csupán vágyálom?

Minden élőlény a legegyszerűbb vírustól a legbonyolultabb állatig, tartalmazza a sejtjeiben a nukleinsavat. Ez lehet ribonukleinsav (RNS) vagy dezoxiribonukleinsav (DNS). A vírusok vagy egyiket, vagy másikat tartalmazzák, de a sejtek mindkettőt. Míg az RNS a protein előállítását ellenőrzi, addig a DNS a kromoszómákban megadja az öröklődés alapját. Amikor egy sejt kettéválk mindkettő tökéletesen lemásolódik és a másolat az új sejtbe kerül. Ha csak egy kis része is másképp másolódik, akkor a keletkezett sejt hibás (selejt) lesz. A népszerű felfogással ellentétben, a DNS spiráljának meghibásodása a legjobb esetben legyengíti, de valószínűbben megöli a sejtet. Csak nagyon kevés semleges változás van. Jó hatású pedig gyakorlatilag nem is létezik. Ahhoz, hogy egy egészséges sejt jöjjön létre minden DNS és RNS másolat egyforma kell legyen. A dinoszauruszok legyengült sejtje, nem tudott (sem logikusan sem tudományosan átgondolva) olyan komplexé alakulni, hogy létrehozassa a madarakat. Túl sok információra volna szükség ehhez, és a mutáció **nem ad információt**.

A „legjobb túlélése” és a „mutáció” nem tud újabb fajokat létrehozni.

Az alternatíva

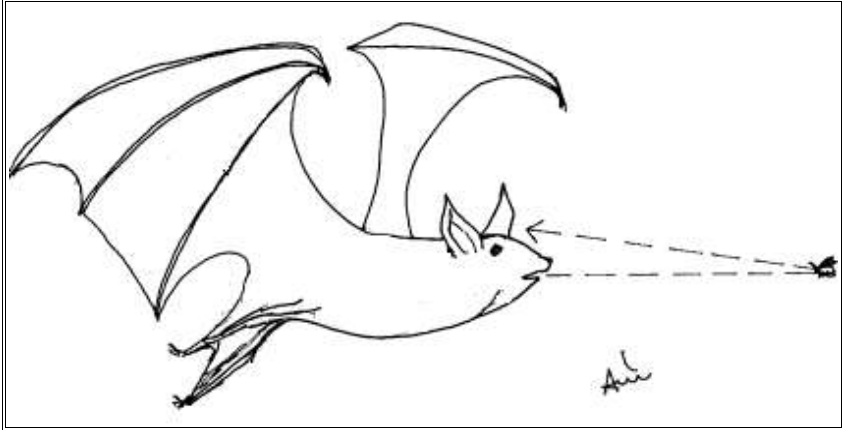
Egy sokkal egyszerűbb magyarázat az, hogy a denevérek az autókhoz és repülőkhöz hasonlóan egy nagyon pontos és intelligens tervező munkája által jöttek létre. Minden változatos forma és vonás felvértezi a különböző denevéreket, hogy különböző ökológiai területeken éljenek. Minden anatómiai részlet, ami szükséges a repüléshez és a fejfel lefele függéshez megtalálható beprogramozva a genetikai kódjukban. A denevérek lába teljesen pihenő állapotban van, amikor fejfel lefele lógnak (Dr. Blair Csuti személyes közlése, 1998. okt. 17.) és erőt fejtenek ki, amikor elrepülnek. Hogyan fejlődött ez ki? A dél-texasi Bracken Cave körülbelül 20 millió denevérnek az otthona. Mikor elkezdnek repülni, mindenik felismeri a maga ultrahangját a többi 20 millió között, így elkerüli az ütközést és megtalálja a maga útját. Hogyan alakulhatott ki ez a képességük a mutáció folytán? Az intelligens tervezés elfogadását nem a tudománytalansága teszi nehezzé. Megfigyelhettük, hogy az evolúció az, ami nem tudományos. Az igazi probléma az, hogy ha te elfogadod az intelligens tervezést, akkor szükséged van egy tervezőre. A Tervező személyének feltárása a vallás területére vezet és a Biblia az a könyv, amelyben Isten kijelenti, hogy Ő a tervezője és alkotója minden élőlénynek. Az evolucionisták állandóan keresnek egy elméletet, amely alapján nincs szükség teremtőre. Ezért fogadnak el tudománytalan tényeket a valóság helyett. Valójában sok tudós van, aki kiáll amellett, hogy Isten teremtette ezt a világot. Dr. Michael Behe: Darwin fekete doboza és Michael Denton: Evolucionizmus, egy válságban levő elmélet, két olyan könyv, amit kreacionisták írtak.

A csillagászok pénzt és időt pazarolnak arra, hogy hatalmas rádióteleszkópokat építsenek, mert azt remélik, hogy ezek által észlelni fognak olyan nem véletlenszerűen keletkezett jeleket, melyek azt bizonyítják, hogy egy intelligens személy alkotta őket. Az evolucionista tudósok a mikroszkópjaikat a DNS-re bocsátva nem veszik észre a nem véletlenszerűen keletkezett jeleket. Tudományos-e ez?

Evolúció folytán jöttek létre, vagy teremtve vannak a denevérek? Gondolkozz el rajta. Légy őszinte.

Megjegyzés:

Ez a cikk nem a tudományt kívánta lejáratni. Igenis van helye a tudománynak a világunkban, de az legyen tárgyilagos, és ne hazudjon!

*Egyes denevérek ultrahanggal mérik be a távolságokat.
Ez úgy működik, mint a modern RADAR.*

*A grafikákat **Szabó Júlia** készítette.*

*A főcikket eredetiben a www.creationism.org honlapon lehet
elolvasni angolul. Copyright©1999 "Bats and Evolution" by Ron Lyttle*